

[Sundhedsministeren]

Sundhedsstyrelsen har oplyst følgende tal for salmonellainfektioner for perioden 1982-91:

År	Sygehusindlæggelser (Hoveddiagnoser)	Antal dødsfald		
		Hoveddiag.	Bidiag.	Total
1982	119	2	2	4
1983	294	3	2	5
1984	205	1	—	1
1985	292	4	—	4
1986	335	2	2	4
1987	521	2	4	6
1988	601	4	4	8
1989	412	8	2	10
1990	314	10	3	13
1991	380	3	1	4

Sundhedsstyrelsen har ikke registreringer, der kan belyse antallet af handicappede personer i landet.

Spm. nr. S 968

Til *socialministeren* (10/6 93) af:

Bertel Haarder (V):

»Vil ministeren give en redegørelse for, hvor meget flygtningefamilier typisk modtager med hjemmel i bistandsloven?«

Begrundelse

Den 27. maj 1993 var kultursociologen Eyvind Vesselbo og konsulent Josi Bukrin i deputation i Socialudvalget, hvor de mundtligt fremlagde tal for flygtningefamiliers indkomster gennem bistandssystemet.

Ministeren nævner i bemærkningerne til lovforslaget om repatriering selv beløbet 250.000 kr., hvilket jo overstiger, hvad de fleste vil kunne tjene, hvis de får arbejde. Jeg foreslår, at ministeren stikprøvevis fremskaffer tal for den gennemsnitlige indkomst for flygtningefamilier, inkl. boligydelse og boligsikring, baseret på hovedpersonens personnummer, således som Eyvind Vesselbo og Josi Bukrin har gjort. Det enkleste vil være at bede de to om at aflevere en lille rapport om sagen.

Spørgsmålet har interesse, dels fordi ministeren selv har efterlyst sådanne eksempler i Jyllands-Posten, dels fordi de bistandsudbetalinger, der har været nævnt, effektivt vil ude-

lukke de pågældende fra nogen sinde at tage almindelige job i det danske samfund.

Svar (16/6 93):

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det er generelt vanskeligt at gøre op, hvor meget en flygtningefamilie typisk modtager med hjemmel i bistandsloven.

Eksempelvis er pasning af børn i en daginstitution en ydelse efter bistandsloven, som – fratrukket eventuel indkomstafhængig forældrebetaling – koster forskelligt fra kommune til kommune. Det vil således være særdeles vanskeligt at udtage en stikprøve, der er repræsentativ for hele landet.

Sigtes der alene til kontanthjælpen, kan det oplyses, at udgifterne til flygtninge og antallet af familier, der har fået ydelser, opgøres af Danmarks Statistik. Ud fra disse oplysninger er det muligt at gøre op, hvad en familie modtager i gennemsnit. Vanskeligheden i statistikken er, at en enlig, ung flygtning uden børn også er en familie, og han/hun får en relativt lav ydelse i forhold til en familie med børn. Derfor siger gennemsnitsydelsen ikke så meget, idet næsten ingen familier får gennemsnitsbeløbet.

Ifølge Danmarks Statistik fik 9.515 flygtningefamilier 275 mio. kr. i kontanthjælp efter § 37 i bistandsloven i 1990. Det giver et gennemsnit på ca. 29.000 kr.

De tilsvarende tal for 1991 er 13.017 familier og 716 mio. kr. Det giver et gennemsnit på 55.000 kr.

9.571 familier fik i 1990 484 mio. kr. i revalideringshjælp efter § 42 (nu 43) i bistandsloven. Det giver et gennemsnit på godt 50.500 kr.

De tilsvarende tal for 1991 er 9.389 familier og 369 mio. kr. Det giver et gennemsnit på godt 39.000 kr.

Hertil kommer 91 mio. kr. i hjælp i øvrigt (enkeltudgifter såsom til møbler, tænder, briller, medicin m.v.) til 9.449 familier i 1990. Det giver et gennemsnit på omkring 9.500 kr. Nogle af disse familier får også almindelig kontanthjælp efter § 37 eller revalideringsydelse. Andre forsørges på anden vis.

Det tilsvarende tal for 1991 er 11.550 familier og 125 mio. kr. Det giver små 11.000 kr. i gennemsnit.

Statistikken for 1990 indeholder også oplysninger om den gennemsnitlige varighed af kontanthjælpsperioden (antallet af konterings-